

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 10. Divitiæ turbant somnum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Non liberum animum, cunctis rebus terrenis liberatum, contristat, angitque migrationis hora: sed mors contristat multa possidentem; qui curis, & negotijs secularibus, suam deviaxit animam. S. Ephrem l. 3. de compunct.

Quietissimam vitam agerent homines in terris, si duo hæc verba à natura omnium rerum tollerent: *meum, & tuum*. S. Martinus Bracar. Maximæ de morib.

Quæ est maxima egestas? avaritia. Pecuniæ imperare oportet, non servire. Id. ib.

Mare tempestate turbatum. Lem: *Magnum aquor, magni fluctum.* Carolus Bovius.

§. X.

Divitiæ turbant somnum.

Dulcis est somnus operanti; sive parum, sive multum comedat: *saturitas autem divitis non finit eum dormire.* Ecclæ. 5. 11. Famulus securam vitam ducens, quocumque demum victu alatur, dulci somno reficitur. At, qui pecunijs servit, herum habet importunum, qui dormire eum non finit: curam scilicet augendi lucri anxietatibus plenam. Mystice: qui Deo famulantur, æquò animò feruntur, atque lætantur de temporarij hujus Sæculi vita in æternam transferri; quam vitæ præsentis tralationem pulchrè vocavit somnum. Avaros autem non somnus excipit, sed horribilis mors; quæ non finit eos quiescere, sed æterno tradit supplicio. Olympiodorus hic.

Satiatio divitijs, non est, qui finat eum dormire. Excitat eum cupiditas, exagitat cura pervigil aliena rapiendi; torquet invidia, mora vexat, sterilitas proventuum infœcunda perturbat, sollicitat abundantia. Sanct. Ambrosius l. de Naboth. c. 6.

Sigismundus Imp. 40000 ducatorum ex Ungaria acceperat: sollicitudo de iis nocturnam ei quietem omnino ademerat. Igitur postero die advocatis aulae proceribus: ecce, inquit, carnifices meos, qui me nocte dormire non sinunt: accipite, & dividite inter vos; nunc quietus dormiam. Æneas Sylvius l. 4. Commentar.

§. XI.

Divitiæ sunt origo peccatorum; impedimentum virtutis, probitatis &c.

Num. I.

Symbola, & Similitudines.

AFluvio turbido, qui irrigat Ægyptum. Jos. 13. 3. Unde turbidus? Tostatus q. 4. cum creverit, implet terram; & totum alveum pulvere, & lutò commaculat.

Ecce dij tui Israel. 3. Reg. 12. 28. Jeroboam, nè populus ascenderet adoraturus Deum in templo, fecit duos vitulos aureos, quos populo præbuit adorandos, dicens: hi sunt dij tui Israel &c. Jeroboam interpretatur *divisso populi*. Significat diabolum; duo idola, cupiditas, &

avaritia. Ant. de Rampelogis fig. Bibl. avaritia.

Naaman, 4. Reg. 5. 1. est peccator; lepra, peccati immunditia, quæ potentiam, & opulentiam, consuevit commitari. Unde hic dicitur, quòd Naaman erat *vir fortis & dives*. Hugo Card. hic.

Multiplicata sunt super capillos capitis mei. Pl. 39. 13. Peccator comparatur capillis: quia sicut capilli ex superfluitate nascuntur, sic peccata ex abundantia temporalium. Idem hic.

Qui refrigerit picem &c. Eccl. 13. 1. Pix dicitur moneta: quia multas nigredines dimittit in anima tractantium pecuniam. 1. In cogitatione, 2. in temporis perditione, 3. in negotiorum occupatione. Sanct. Vinc. Ferr. de S. Matth.

Quod autem in spinas cecidit. Luc. 8. 14. Assimilantur spinæ divitijs: quia, sicut spinæ latibulum omnium reptilium, & venenosorum, animalium sunt; ita divitiæ vitorum sunt receptaculum. Michæ 6. 12. *divites ejus repleti sunt iniquitate.* Ne aliena invadas, Deus tuas divitijs sepovit spinis. Sunt tamen non pauci pueris similes, qui per medias spinas, cruentatis manibus, & pedibus, temporalia lætantur. Stella hic.

Luna, nisi plena sit, eclypsim non patitur: sic divitijs repletus magis solet obcurari, & obcæcari. Luna eadem plena à sole est remotior: sic divites à sole justitiæ. Stella p. 1. c. 48.

Num. II.

*Testimonia, & exempla.**Ex Veteri.*

Sicut paradisus Domini. Gen. 13. 10. & v. 13. *porro pessimi erant.* En malorum causam, scilicet temporalium abundantiam. Pinna in Eccl. Ethol. 150.

Levo manum meam - à filo subregnis &c. Gen. 14. 22. 23. Cur Abraham opes rejicit? *Levo manum meam* q. d. difficulter quis animum ad Deum levare, & pius esse, potest; nisi contempserit divitijs.

Ceperunt civitatem. Jos. 6. 20. Pugnavit & cælum in urbem, subactis mœnibus, non vi arietum, sed fragore tubarum. Et tamen, quò laborarit flagitio urbs, Josue tacet. Verum abundasse sceleribus Jericho, inde conjiciendum relinquit; quòd exportatum ex ea auri plurimum v. 24. Neque enim fax criminum, limetque scelerum, deesse potest; ubi opum profluens aureas mediocritatis ripas transgressus est. Oliva fer. 5. D. 2. Quadr.

Rex Salomon adamavit mulieres. 3. Reg. 11. 1. Post Plutum Venus: nam, cum auri, argentique copiam, inundasse Jerosolymis priore capite referatur; mox patuisse ait regis thalamum exteris mulieribus. Taata est luxuriæ, libidinisque, conjunctio; ut, si abundes, vix floreas. Oliva l. Strom. hic.